

Mai számunkból:

Miről ír a külföldi sajtó?

(2. oldal)

Az értelmiségi pártszervezetek feladatai

(2. oldal)

Ma lengyel egyetemi küldöttség érkezik Szegedre

(3. oldal)

Takarékoskodjunk a gázolajjal

(Z. B.) A traktorosokra „takarmány”-szűk ósz köszöntött az idén: kevés az üzemanyag. Szeptember utolsó harmadában a gépállomások csak naponként, esetleg másnaponként kaphattak gázolajat a megyei készletből. Kormányunk mindent megtesz azért, hogy a járműveket és a mezőgazdasági gépeket a lehető-séghez mérten üzemanyaghoz juttathassa. A lapok vasárnap közölték, hogy Jugoszláviából megérkezett az első gázolajszállítmány két hajón, s a harmadik tartályhajó is útban van Magyarország felé. Szovjet-unióból is jelentős mennyiségű gázolajt kapunk. Az üzemanyagszükségletünket azonban még ez sem elégíti ki minden területen. Készleteinkből nem futja, hogy az egyéni parcellákon is oly nagymértékben dolgozzanak a traktorok, mint például tavaly, holott az egyéni termelők érdeklődése évről évre fokozódik a gépállomások iránt.

Takarékoskodni kell tehát, — de hogyan?

A dolog kétoldalú. Hogy minél többet dolgozzanak; hogy a meglévő üzemanyagkészlettel minél nagyobb területet szánthassanak a traktorok, — ez a termelőségvetkezeteknek és a gépállomásoknak egyaránt érdeke. A fokozott gépi munka fokozott jövedelmét jelent a tsz-tagnak és a traktorosnak egyaránt. Ezért hát a mezőgazdasági erőgépek munkalehetőségének megnöveléséért a traktorosnak együtt kell küzdenie a tsz-taggal!

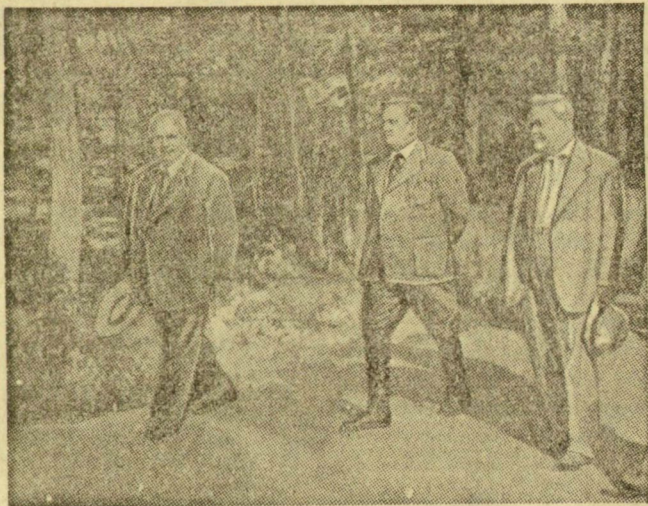
Mindenekelőtt csökkenteni kell az üresjáratot. Ezen a területen sokat tehetnek a tsz-tagok. A gépek most elsősorban termelőszövetkezeti földeken dolgoznak. Mivel az őszi betakarításnak ügyis elérkezett az ideje, lő- és ökörfogatgal, emberi erővel azokat a terményeket takarítsák be először, amelyek szomszédságában jelenleg már dolgoznak a gépek, hogy megfelelő terület hiányában ne kelljen nekik odébbhúzatniok, s később mégiscsak vissza. A gépállomási vezétek, főképpen a traktoros brigádvezetők pedig elsősorban olyan területekre vezényeljék a traktorokat, ahol odébbhúzatás nélkül a legnagyobb területen szánthatnak egyfolytában.

Persze, legtöbbit mégis a traktorosok tehetnek. Ők, akik ismerik a saját gondjaikra bízott gépet, ismerik erőállapotát, az üzemanyagtakarékosság érdekében a gép számára legkedvezőbb sebességgel haladjanak a munkában. Ezzel is üzemanyagot takarítanak meg. A traktorosok tudják jól, hogy a gondatlan „tankolás”-sal mennyi üzemanyagot lehet elpocsékolni. Most, amikor oly nagy hiány van országszerte az üzemanyagban, ezt a szükséges, gyakori műveletet igazán felelősségteljesen végezzék el. A brigádvezetők figyeljenek arra, hogy menetközben ne legyen szükség tankolásra; — a traktorosok indulás előtt töltsék fel gépeiket.

Az üzemanyagtakarékosság országos ügy, mindannyiunk ügye. Jövő évi kenyerünk függhet tőle. Harc ez, kemény küzdelem, amelynek sikeréért nemcsak az egyszerű harcosok, a traktorosok igyekezetére van szükség, hanem fegyvertársaikéra is: a mezőgazdaság minden dolgozójára.

Az utóbbi héten valamelyest javult a helyzet az üzemanyagellátás területén. A külföldről kapott gázolajmennyiség elegendő lesz ahhoz, hogy a termelőszövetkezetekben a gépállomások mindenütt el tudják végezni az őszi munkában vállalt kötelezettségeiket. Tekintettel azonban arra, hogy a termelőszövetkezeteken kívül az egyéni termelők egész serege, is igénylik a gépi munkát, s minthogy az egyéni parcellákon termő búza, árpa és egyéb növényfélések is gyarapítják a népgazdaság kamrájának készletét, az volna a leghelyesebb, ha a tsz-területeken kívül az egyéni földek is gép hasítana minden barázdot. Hiszen a gépi munka nemcsak olcsóbb, de tökéletesebb is és éppen ezért a géppel művelt területen gazdagabb termés várható. Meglévő készleteinkkel tehát úgy kell gazdálkodni, úgy kell takarékoskodni, hogy abból a lehetőséghez mérten még minél nagyobb egyéni terület megművelésére is jussunk!

KRIMBEN

Joszip Broz-Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke néhány napos üdülésen a Krímben tartózkodott. Üdülése alkalmával többször találkozott és tanácskozott a szovjet közélet több kiemelkedő alakjával. N. S. Hruscsovvval, N. A. Bulganyinnal és Á. I. Kiricsenkovval. Tito elvtárs üdülése során tanácskozott Gerő Ernő elvtársal is. A képen N. A. Bulganyin, N. Sz. Hruscsov és J. B. Tito elvtársak sétára indulnak Jalta közelében.

A III. kerület jövője

Távlati tervek a nyugati ipari övezet kialakítására — Merre halad a Vásárhelyi Pál külső körút? — Az egykori Rothermere telepből Szent István város — Negyedszázados városfejlesztési tervek

Ha valaki ma nem sajnálja a fáradságot, és bejárja a harmadik kerületnek a Tolbuchin sugárút, a Teréz utcai városperem, a Kossuth Lajos sugárút és a körtöltés által határolt részét, nehezen tudja elképzelni mindazt, ami itt előttünk a városfejlesztési terveket feltüntető térképen kibontakozik. Mert zeg-zugos, eléggé rendezetlen, téglagyári agyagbányával lyuggatott területet lát most, míg

a III. kerületi Tanács térképén egy rendezett városrész körvonalai rajzolódnak élénk.

Próbáljunk eligazodni a térképen, amelyet a Budapesti Várostervező Vállalat főmérnökei — Füle Lajos és Valentiny Károly — készítettek. Kalauzunk — Félgyézházi elvtárs, a kerületi tanács város- és községgazdálkodási csoportjának vezetője — mutatja a rajzokon kibontakozó útvonalakat, üzemi telephelyeket, és lakónegyedeket.

A területet osszuk két részre. Ezt az osztást egy útvonal végzi el, a leendő dényugati külső körút, amelyet majd Vásárhelyi Pálról, a híres Tisza-szabályozó mérnökről szeretnénk elnevezni. Ennek a körútnak a város felőli oldalán egy 25 méter széles park-erdősáv húzódna végig.

hogy az egészségügyi követelményeknek megfelelően válassza el a külső ipari övezetet a lakó-övezettől. Ezen a körúton belül a hajdani Rothermere, később Szent István-telepből egy új városrészt fejlődne ki, kertes lakóházakkal.

Ezen a területen 103 házhelyet tudnak majd kialakítani, egyenkint 160 négyszögöles telkekkel.

Ez a terület ma még túlnyomórészt magánosok kezében van, a telkeket földművelési célra és kerteknek használják. A területet 1958-ban sajátítanak ki, olyan módon, hogy a telektulajdonosokat egyrészt csereingatlanokkal kárpóltatják, másrészt házhelyet kapnának ezen a területen. A felsővárosi Gerdő felosztása után tehát 1958-ban a III. kerületben létesülne újabb kertes település.

Az új körúton kívül pedig a város nyugati ipari övezete alakulna ki.

Ez a terület szegedi viszonylatban ma is erősen ipari jellegű, itt terül el a Szegedi Vasöntőde, a Textilművek, a Szegedi Közlekedési Vállalat, a Terményforgalmi Vállalat raktára, itt épül a kenyérgyár. Mind ezeknek az üzemeknek már jó előre megfelelő területet biztosítanak, hogy tudjanak majd to-

Változás a Fűtőházban

Több szemet takarítanak meg

Kádár János főmozdonyvezető egy szeptemberi napon egy karikátúra elkészítésére bízta társait. Szerinte a karikátúrán ábrázolni kellene a 375-ös mozdonyt (ez a Szegedi Fűtőház legkisebb gépe), amint 60–70 tengellyel bápőfőgött a rendezőre. Itt négy darab első osztályú masina várta (424-es és 411-es), hogy tovább szállítsa a beérkezett vonásokat. Egy-egy gépre alig jutott így 207 tonna, vagyis 10 teherkocsi. A vonatok, különösen a másodindítás gépei, néhány kocsival közlekedtek Szeged és Cegléd között. Balogh István például három teherkocsival „jurikázott” Szeged és Cegléd között és így a saját zsebéből fizette ki a két és fél tonna szén árát. Takács István 800 tonnával utazott Ferencvárosig, s elvesztette az egész havi szénmegtakarítási költséget, a 300–600 forintot, sőt másfél tonna szén még a terhen is maradt.

Nagy volt a felháborodás a Szegedi Fűtőháznál. Egymást után követelték, hogy szűrjessék be a másodindításokat, ne vegyék ki az emberek zsebéből egy nap alatt az egyhónapi becsület munkával megtakarított szénmennység után járó pénzt. Mivel a bürokrácia még mindig nagy úr, csak e hónap elején történt változás. Egy hét óta már nem közlekedik a másodindítás, s így több tonna szén megtakarítása lehetséges. Nekünk csupán az a kérdésünk, miért kellett eddig is a levegőbe eresztetni azt a sok-sok tonna szénét? Már a nyár elején kifogásolták a fűtőházakat a szénpecskölést!

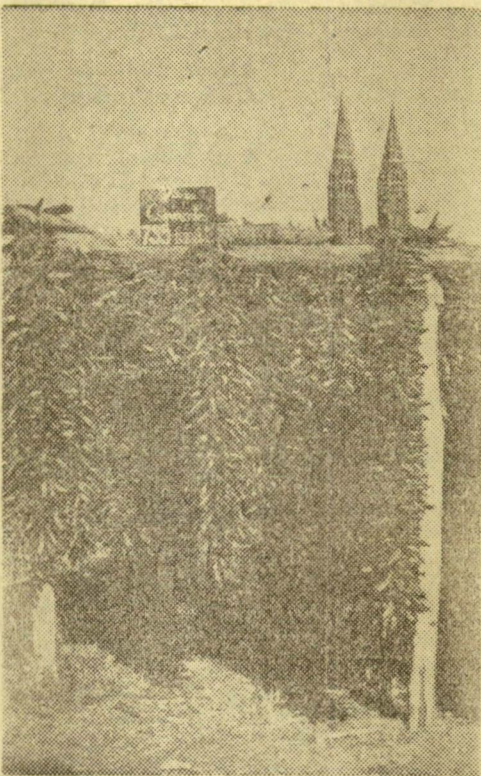
A mozdonyvezetőknek viszont az a kérése, ne legyen fehér holló szerű ez az elhatározás. Ők már tanasztolták, hogy a vasút könnyen intézkedett eddig a dolgozók zsebére, s attól tartanak,

hogy ez ismételtlen belkölvetkezik. Reméljük, a vasút vezetői nem adnak okot a jövőben a fűtőháziai kétkedésére, elsősorban azért, mert a széntakarékosság nekik is érdekük, másodsorban pedig azért, mert a szakszervezet az ilyen rendelkezést megvetoza, s nem hagyja, hogy a bcsületesen megkezesett pénz kivegyék a dolgozók zsebéből.

Hazaérkezett Gerő Ernő
a Magyar Dolgozók Pártja
önti Vezetőségének küldöttsége

Gerő Ernő elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének első titkára, aki rendes évi szabadságát töltötte a Szovjetunióban, valamint Kádár János, Hidas István és Szántó Zoltán elvtársak, akik az MDP Központi Vezetősége küldöttségeként részt vettek a Kínai Kommunista Párt VIII. kongresszusán, visszaértek Budapestre.

O K T Ó B E R

Ezer és szazezer füzér szegedi csipőmentes paprika vár feldolgozásra a Paprikafeldolgozó Vállalatnál.

Csúri néni még tűre fűzi a paprikát, de már ez évben sokan géppel is dolgoznak. Ugy mondja, ő már megszokta a kézi fűzést.